

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กาญจนา กาญจนไตรรัตน์. การศึกษาอัตมโนทัศน์ในผู้ป่วยอัมพาต. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527.
- กิตติยา รัตนากกร. การสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- ชัชชัย สมิทธิไกร. การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม. เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527. (อัครสำเนา)
- ทศนา แคมมณี และคณะ. กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติเล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: บุรพาศิลป์ การพิมพ์, 2522.
- ปิยะรัตน์ นุชม่วงใส. ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- นิตยา มุสิก. พฤติกรรมทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ภาณี วนะภุคิ. ผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ต่อการเพิ่มขึ้นของค่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในแบบวัดไฟโร-บี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- มานิตย์ อุ่นเรือน. ผลของการสื่อสารระหว่างบุคคลแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีโพทฆมณฑ์ จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

- มาลินี อยู่โพธิ์. ผลของการให้การปรึกษาแบบกลุ่มต่อความสามารถในการปรับตัวทางสังคมด้านสัมพันธ์ทางกับเพื่อน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- เมตตา จินดารักษ์. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- รุ่งภา ผาณิตรัตน์. ผลของกลุ่มปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบองค์รวมต่ออัตมโนทัศน์ของบุคคลที่สูญเสียหน้าที่ของอวัยวะ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- วันเต็ม มณีโกคา. ลักษณะพฤติกรรมผู้นำของศึกษาธิการอำเภอในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ลาวณ มหาทุมะรัตน์. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- สาระ สุขวราห์. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาต่อกลุ่มต่อการเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทาลัย. การดูแลคนพิการ. นนทบุรี: มหาวิทาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.
- สุดศิริ หิรัญชน. ผลของการพยาบาลอย่างมีแบบแผนต่อการเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ในผู้ป่วยอัมพาตครึ่งล่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทาลัยมหิดล, 2530.
- สมณฑา พงษ์มาลา. ลักษณะพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- อรทัย ชื่นมณุษย์. จิตวิทยาสังคมขั้นสูง. นนทบุรี: โรงพิมพ์สงเคราะห์หญิงปากเกร็ด กรมประชาสงเคราะห์, 2519.

ภาษาอังกฤษ

- Ahmad, R.R. and Albert B.H. The Development of Interpersonal Relationships in College. Journal of college Student Personnel 25 (November 1984): 498-502.
- Archibald, R. Spinal injuries one: Assessing the need. Nurseing Times, 1984, 7, 61-66.
- Conner, J. M. Development and Growth of Unberstanding Self and Others. Dissertation Abstracts International 29 (1968): 477 A.
- Glaess, H. L. Developing Interpersonal Relations in a College Girls Dormitory. Dissertation Abstracts International 27 (1966): 113 A - 114 A.
- Glosenger, F. I. Valuation of an Relationship Enhancemeht Skill Training Program for Preservice Teachers. The Pensylvania stage University, 1984.
- Goldfarb, W. "Effect of Group Counseling on Self-Reported Problem as Influenced by Group Composition and Time Arrangement." Dissertation Abstracts International 40 (1980): 4488 A.
- Johnson, D. W. Reaching Out : Interpersonal Effectiveness and Self - Actualization. New Jersey: Englewood Cliffs, N.J Prentice-Hall, 1986.
- Livneh, H. and Evans J. Adjusting to Disability : Behavioral Correlates and Intervention Strategies. The Personnel and Guidance Jouranal (February 1984)
- Luckman, J., and Sorenson, K.C. Medical-Sergical Nursing: A Psychophysiologic Approach. 2nd ed. Philadelphia: W.B. Saimders Co., 1980.

- Nancy J. E. The Relationship of Interpersonal Attraction and Attraction to Growth Group Setting. Journal for Specialists in Group Work. 4 (1984): 172-178
- Ohlsen, M.M. Group counseling. 3rd ed. New York: Holt, Rinehart and Winston Inc., 1987.
- Pfeiffer, W. J., and Jones, J. E, (Editor). A Handbook of Structure Experiences for Human Relation Training. vol 1. California : University Associates Publishers and Consultations, 1973.
- Schutz, W.c. FIRO: A Three Dimensional Theory of Interpersonal Behavior. New York: Rinehart & Co., Inc., 1958.
- _____. The FIRO Scales Manual. Palo Alto, CA: Grove Press, Inc., 1967.
- _____. Joy: Expanding Human Awareness. New York: Grove Press, Inc., 1967.
- Shertzer, B. and Stone, S.C. Group Counseling: Fundamentals of Counseling. New York: Houghton Mifflin, 1968.
- Trotzer, J. P. The counselor and the Group: Integrating Theory and Practice. California: Grooks Publishing, 1977.
- Turner, A., Foster, M. and Sybil, E.J. Occupation Terapy and physical disfunction Principle. Skill and practice. 3rd ed. Singapore: Longman Singapore pelisher Ltd, 1992.
- Vernot, G. G. A Study of the Effectieness of Group Counseling Using a Human Relations Treatment Program with Disruptive Tenth Grade Boys. Dissertation Abstracts Internationl 36 (December 1975): 3420-A.

ภาคผนวก

ศูนย์วิจัยทรัพยากรชีวภาพและ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

แบบวัดนี้ เป็นการสำรวจความสัมพันธ์ของท่านกับผู้อื่น ซึ่งแต่ละคนจะมีการกระทำ เป็นของตนเองจึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ขอให้ท่านพิจารณาคำตอบให้ตรงกับสิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติจริง คำถามบางข้ออาจซ้ำกัน แต่ตัวเลือกของคำตอบจะเป็นคนละชุด กรุณาตอบคำถามด้วยตนเอง ไม่จำกัดเวลาตอบแต่ไม่ควรใช้เวลาไต่ตรองจนนานเกินไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากรชีว
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 3 ขั้นตอน รวม 54 ข้อ โปรดตอบแบบสอบถามโดยเลือกคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วใส่ตัวเลขที่หมายถึงคำตอบนั้นลงในวงเล็บหน้าข้อความสถานการณ์

ตอนที่ 1 ความหมายของตัวเลขที่เป็นคำตอบ คือ

1. หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำจนเป็นนิสัย	2. หมายถึง ปฏิบัติบ่อยๆแต่ไม่ทุกครั้ง
3. หมายถึง ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	4. หมายถึง ปฏิบัตินานๆครั้ง
5. หมายถึง แทบจะไม่ได้ปฏิบัติเลย	6. หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย

- ( ) 1. ฉันพยายามที่จะอยู่กับผู้คนทั่วไป
- ( ) 2. ฉันปล่อยให้ผู้อื่นตัดสินใจในสิ่งที่เขาทำ
- ( ) 3. ฉันเข้าร่วมกลุ่มสังสรรค์
- ( ) 4. ฉันจะพยายามที่จะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้คนทั่วไป
- ( ) 5. ฉันมักจะเข้าร่วมทำกิจกรรมสังสรรค์เมื่อมีโอกาส
- ( ) 6. ฉันปล่อยให้คนอื่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อการกระทำของฉัน
- ( ) 7. ฉันพยายามให้ได้รับการชวนเข้าร่วมในกิจกรรมสังสรรค์ที่ไม่เป็นทางการ
- ( ) 8. ฉันพยายามที่จะมีสัมพันธภาพที่ใกล้ชิดสนิทสนมเป็นส่วนตัวกับคนอื่น
- ( ) 9. ฉันพยายามที่จะให้คนอื่นมีส่วนร่วมในแผนงานของฉัน
- ( ) 10. ฉันปล่อยให้คนอื่นควบคุมการกระทำของฉัน
- ( ) 11. ฉันพยายามให้มีคนอื่นอยู่กับฉัน
- ( ) 12. ฉันพยายามจะใกล้ชิด และเป็นส่วนตัวกับคนอื่น
- ( ) 13. เมื่อคนอื่นทำอะไรร่วมกัน ฉันมักจะเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย
- ( ) 14. ฉันเป็นคนที่คนอื่นชักนำได้โดยง่าย
- ( ) 15. ฉันพยายามหลีกเลี่ยงการอยู่ตามลำพัง
- ( ) 16. ฉันพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม

ตอนที่ 2 ความหมายของตัวเลขที่เป็นคำตอบ คือ

1. หมายถึง คนเกือบทุกคน	2. หมายถึง คนส่วนมาก
3. หมายถึง คนส่วนน้อย	4. หมายถึง คนบางคน
5. หมายถึง คนเพียง 1-2 คน	6. หมายถึง ไม่มีใครเลย

- (___) 17. ฉันพยายามที่จะเป็นมิตรกับคนทั่วไป
- (___) 18. ฉันปล่อยให้คนอื่นตัดสินใจในสิ่งที่เขาจะทำ
- (___) 19. ความสัมพันธ์ส่วนตัวของฉันกับคนอื่นเป็นไปอย่างเย็นชา และห่างเหิน
- (___) 20. ฉันปล่อยให้คนอื่นจัดการในเรื่องต่างๆ
- (___) 21. ฉันพยายามมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้อื่น
- (___) 22. ฉันยอมให้คนอื่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อการกระทำของฉัน
- (___) 23. ฉันพยายามจะใกล้ชิดเป็นส่วนตัวกับคนอื่น
- (___) 24. ฉันยอมให้คนอื่นควบคุมการกระทำของฉัน
- (___) 25. ฉันปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างห่างเหิน และเย็นชา
- (___) 26. ฉันเป็นคนที่คุณชักนำได้โดยง่าย
- (___) 27. ฉันพยายามที่จะมีสัมพันธ์ภาพที่ใกล้ชิดสนิทสนมเป็นส่วนตัวกับคนอื่น
- (___) 28. ฉันชอบให้คนอื่นชวนฉันไปร่วมทำกิจกรรม
- (___) 29. ฉันชอบให้คนอื่นแสดงความใกล้ชิดเป็นส่วนตัวกับฉัน
- (___) 30. ฉันพยายามจะมีอิทธิพลอย่างมากในการกระทำของคนอื่น
- (___) 31. ฉันชอบให้คนอื่นชวนฉันไปร่วมในกิจกรรมของพวกเขา
- (___) 32. ฉันชอบให้คนอื่นทำตัวใกล้ชิดกับฉัน
- (___) 33. ฉันพยายามจัดการสิ่งต่าง ๆ เมื่ออยู่กับคนอื่น
- (___) 34. ฉันชอบให้คนอื่นยอมรับฉันเข้าร่วมกิจกรรมของพวกเขา
- (___) 35. ฉันชอบให้คนอื่นทำตัวห่างเหิน และเย็นชาต่อฉัน
- (___) 36. ฉันพยายามให้คนอื่นทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ฉันต้องการให้ทำ
- (___) 37. ฉันชอบให้คนอื่นชวนฉันเข้าร่วมพูดคุย
- (___) 38. ฉันชอบให้คนอื่นแสดงความเป็นมิตรกับฉัน
- (___) 39. ฉันพยายามให้คนอื่นชวนฉันเข้าร่วมในกิจกรรมของพวกเขา
- (___) 40. ฉันชอบให้คนอื่นทำตัวเห็นห่างกับฉัน

ตอนที่ 3 ความหมายของตัวเลขที่เป็นคำตอบ คือ

1. หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำจนเป็นนิสัย	2. หมายถึง ปฏิบัติบ่อยๆแต่ไม่ทุกครั้ง
3. หมายถึง ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	4. หมายถึง ปฏิบัตินานๆครั้ง
5. หมายถึง แทบจะไม่ได้ปฏิบัติเลย	6. หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย

- ( ) 41. ฉันพยายามเป็นผู้มีอิทธิพลเมื่ออยู่กับผู้อื่น
- ( ) 42. ฉันชอบให้คนอื่นชวนฉันไปร่วมในกิจกรรม
- ( ) 43. ฉันชอบให้คนอื่นทำตัวใกล้ชิดกับฉัน
- ( ) 44. ฉันพยายามให้คนอื่นทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ฉันต้องการให้ทำ
- ( ) 45. ฉันชอบให้คนอื่นชวนฉันไปร่วมในกิจกรรมของพวกเขา
- ( ) 46. ฉันชอบให้คนอื่นทำตัวห่างเหิน และเย็นชาต่อฉัน
- ( ) 47. ฉันพยายามจะมีอิทธิพลอย่างมากในการกระทำของคนอื่น
- ( ) 48. ฉันชอบให้คนอื่นยอมรับฉันเข้าร่วมกิจกรรมของพวกเขา
- ( ) 49. ฉันชอบให้คนอื่นแสดงความใกล้ชิดเป็นส่วนตัวกับฉัน
- ( ) 50. ฉันพยายามจัดการสิ่งต่าง ๆ เมื่ออยู่กับคนอื่น
- ( ) 51. ฉันพยายามให้คนอื่นชวนฉันเข้าร่วมในกิจกรรมของพวกเขา
- ( ) 52. ฉันชอบให้คนอื่นทำตัวเหินห่างกับฉัน
- ( ) 53. ฉันพยายามให้คนอื่นทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ฉันต้องการให้ทำ
- ( ) 54. ฉันจัดการสิ่งต่าง ๆ เมื่ออยู่กับคนอื่น

ศูนย์วิจัยทางจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินความรู้สึกที่มีต่อผู้นำกลุ่ม

คำชี้แจง

จากประสบการณ์ที่ท่านได้เข้าร่วมกลุ่ม ท่านคิดว่าผู้นำกลุ่มของท่านมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างล่างนี้มากน้อยเพียงใด ขอให้ท่านพิจารณาที่ละเอียด และทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

ตัวอย่าง

ความเอาใจใส่	: _____	ความไม่เอาใจใส่
เคร่งขรึม	: _____	ร่าเริง
1. ตั้งใจที่จะรับฟังสมาชิก	: _____	ไม่ตั้งใจรับฟัง
2. มีท่าทีที่อบอุ่น	: _____	มีท่าทีที่ห่างเหิน
3. มีความจริงใจ	: _____	ไม่จริงใจ
4. เห็นอกเห็นใจสมาชิก	: _____	ไม่เห็นอกเห็นใจสมาชิก
5. ไม่อดทน	: _____	อดทน
6. ไม่น่าไว้วางใจ	: _____	น่าไว้วางใจ
7. อ่อนโยน	: _____	แข็งกร้าว
8. มีความไวในการรับรู้	: _____	ไม่มีความไวในการรับรู้
9. ให้โอกาสแก่สมาชิก	: _____	ไม่ให้โอกาสแก่สมาชิก
10. ปฏิเสธความคิดและ ความรู้สึกของสมาชิก	: _____	ยอมรับความคิดและ ความรู้สึกของสมาชิก
11. สามารถเข้าใจสมาชิก	: _____	ไม่สามารถเข้าใจสมาชิก
12. ไม่ให้อิสระ	: _____	ให้อิสระ
13. มีความใส่ใจต่อกลุ่ม	: _____	ไม่ใส่ใจต่อกลุ่ม
14. พูดคลุมเครือ สับสน	: _____	พูดชัดเจน ตรงประเด็น
15. ให้ความสนใจแก่สมาชิก	: _____	ไม่ให้ความสนใจ
16. มั่นใจในตัวเอง	: _____	ไม่มั่นใจในตัวเอง

ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อผู้นำกลุ่ม

นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อผู้นำกลุ่มมาให้คะแนนและคำนวณค่าเฉลี่ยของผลการประมาณค่าในคำคุณศัพท์แต่ละคำ ดังแสดงให้เห็นในแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยของผลการประมาณค่าในคำคุณศัพท์แต่ละคำของแบบประเมินความรู้สึกที่มีต่อผู้นำ

1. ตั้งใจที่จะรับฟังสมาชิก	: : : : : : : :	ไม่ตั้งใจรับฟัง
2. มีท่าทีที่อบอุ่น	: : : : : : : :	มีท่าทีที่ห่างเหิน
3. มีความจริงใจ	: : : : : : : :	ไม่จริงใจ
4. เห็นอกเห็นใจสมาชิก	: : : : : : : :	ไม่เห็นอกเห็นใจสมาชิก
5. อุตทน	: : : : : : : :	ไม่อุตทน
6. นำไว้วางใจ	: : : : : : : :	ไม่นำไว้วางใจ
7. อ่อนโยน	: : : : : : : :	แข็งกร้าว
8. มีความไวในการรับรู้	: : : : : : : :	ไม่มีความไวในการรับรู้
9. ให้โอกาสแก่สมาชิก	: : : : : : : :	ไม่ให้โอกาสแก่สมาชิก
10. ยอมรับความคิดและ ความรู้สึกของสมาชิก	: : : : : : : :	ปฏิเสธความคิดและ ความรู้สึกของสมาชิก
11. สามารถเข้าใจสมาชิก	: : : : : : : :	ไม่สามารถเข้าใจสมาชิก
12. ให้อิสระ	: : : : : : : :	ไม่ให้อิสระ
13. มีความใส่ใจต่อกลุ่ม	: : : : : : : :	ไม่ใส่ใจต่อกลุ่ม
14. นุดชัดเจน ตรงประเด็น	: : : : : : : :	นุดคลุมเครือ สับสน
15. ให้ความสนใจแก่สมาชิก	: : : : : : : :	ไม่ให้ความสนใจ
16. มั่นใจในตัวเอง	: : : : : : : :	ไม่มั่นใจในตัวเอง

ภาคผนวก ข
แสดงรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง (จำนวน)	กลุ่มควบคุม (จำนวน)	รวม (จำนวน)
<u>เพศ</u>			
ชาย	6	8	14
หญิง	2	2	4
<u>อายุ</u>			
16-20 ปี	2	2	4
21-25 ปี	2	5	7
26-30 ปี	4	3	7
<u>การศึกษา</u>			
มัธยมศึกษา	8	10	18
<u>สถานภาพสมรส</u>			
โสด	8	10	18

ตารางที่ 6 แสดงค่าคะแนนการมีส่วนร่วมจากแบบวัดไฟโร-บี (FIRO-B) ในบุคคลสูญเสียหน้าที่ของอวัยวะ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแต่ละคน และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

คนที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			คะแนนที่เพิ่มขึ้น
	EI	WI	รวม(EI+WI)	EI	WI	รวม(EI+WI)	
1	1	1	2	4	4	8	+ 6
2	2	0	2	5	4	9	+ 7
3	2	0	2	5	4	9	+ 7
4	2	0	2	5	3	8	+ 6
5	1	2	3	4	6	10	+ 7
6	2	2	4	9	9	18	+14
7	2	0	2	6	4	10	+ 8
8	2	2	4	4	4	8	+ 4
คะแนนเฉลี่ย ของกลุ่ม($\bar{X}$)	1.75	.88	2.63	5.25	4.75	10.00	7.37

ตารางที่ 6 แสดงค่าคะแนนการมีส่วนร่วมจากแบบวัดไฟโร-บี (FIRO-B) ในบุคคลที่สูญเสียหน้าที่ของอวัยวะ ของกลุ่มทดลองก่อน และหลังการทดลอง ซึ่งพบว่ากลุ่มทดลองทุกคนได้คะแนนการมีส่วนร่วมจากแบบวัดไฟโร-บี (FIRO-B) เพิ่มขึ้น ภายหลังการเข้าร่วมการฝึกวิชาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามรูปแบบของทรอตเซอร์ (Trotzer)

ตารางที่ 7 แสดงค่าคะแนนการควบคุมจากแบบวัดไฟโร-บี (FIRO-B) ในบุคคลที่สูญเสียหน้าที่ของอวัยวะของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแต่ละคน และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

คนที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			คะแนนที่เพิ่มขึ้น
	EC	WC	รวม(EI+WI)	EC	WC	รวม(EC+WC)	
1	0	2	2	2	4	6	+ 4
2	1	2	3	3	3	6	+ 3
3	0	2	2	2	3	5	+ 3
4	2	2	4	6	4	10	+ 6
5	2	2	4	2	4	6	+ 2
6	0	2	2	2	4	6	+ 4
7	2	2	4	3	3	6	+ 2
8	2	1	3	4	2	6	+ 3
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม($\bar{X}$)	1.13	1.88	3.00	3.37	6.38	6.38	3.38

ตารางที่ 7 แสดงค่าคะแนนการควบคุมจากแบบวัดไฟโร-บี (FIRO-B) ในบุคคลที่สูญเสียหน้าที่ของอวัยวะของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองซึ่งพบว่ากลุ่มทดลองทุกคนได้คะแนนการควบคุมจากแบบวัดไฟโร-บี เพิ่มขึ้นภายหลังการเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามรูปแบบของทรอตเซอร์ (Trotzer)

ตารางที่ 8 แสดงค่าคะแนนการผูกพันจากแบบวัดไฟโร-บี (FIRO-B) ในบุคคลที่สูญเสียหน้าที่ของอวัยวะของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแต่ละคน และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

คนที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			คะแนนที่เพิ่มขึ้น
	EA	WA	รวม(EA+WA)	EA	WA	รวม(EA+WA)	
1	2	2	4	4	7	11	+ 7
2	2	2	4	5	7	12	+ 8
3	1	0	1	4	3	7	+ 6
4	2	2	4	6	5	11	+ 7
5	2	2	4	5	5	10	+ 6
6	2	2	4	9	9	18	+14
7	1	2	3	4	3	7	+ 4
8	2	2	4	5	6	11	+ 7
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ($\bar{X}$)	1.75	1.75	3.35	5.25	5.63	10.88	7.38

ตารางที่ 8 แสดงค่าคะแนนการผูกพันจากแบบวัดไฟโร-บี (FIRO-B) ในบุคคลที่สูญเสียหน้าที่ของอวัยวะของกลุ่มทดลองก่อน และหลังการทดลอง ซึ่งพบว่ากลุ่มทดลองทุกคนได้คะแนนการผูกพันจากแบบวัดไฟโร-บี เพิ่มขึ้น ภายหลังการเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามรูปแบบของทรอตเซอร์ (Trotzer)

ตารางที่ 9 แสดงค่าคะแนนการมีส่วนร่วมจากแบบวัดไฟโร-บี (FIRO-B) ในบุคคลที่สูญเสียหน้าที่ของอวัยวะของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองแต่ละคน และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

คนที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			คะแนนที่เพิ่มขึ้น
	EI	WI	รวม(EI+WI)	EI	WI	รวม(EI+WI)	
1	1	1	2	1	1	2	+ 0
2	2	0	2	2	0	2	+ 0
3	1	0	1	1	0	1	+ 0
4	2	0	2	2	1	3	+ 1
5	2	2	4	1	2	3	- 1
6	2	0	2	2	1	3	+ 1
7	1	0	1	1	0	1	+ 0
8	2	1	3	2	1	3	+ 0
9	2	0	2	2	1	3	+ 1
10	2	1	3	3	1	4	+ 1
คะแนนเฉลี่ย ของกลุ่ม (X̄)	1.70	.50	2.20	1.70	.80	2.50	.30

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองในด้าน EI ไม่แตกต่างกัน ด้าน WI หลังการทดลองเพิ่มขึ้นกว่าก่อนทดลอง .30 และด้าน EI+WI หลังการทดลองเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลอง .30

ตารางที่ 10 แสดงค่าคะแนนการควบคุมจากแบบวัดไฟโร-บี (FIR0-B) ในบุคคลที่สูญเสียหน้าที่ของอวัยวะของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองแต่ละคน และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

คนที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			คะแนนที่เพิ่มขึ้น
	EC	WC	รวม(EC+WC)	EC	WC	รวม(EC+WC)	
1	2	2	4	3	3	6	+ 2
2	2	2	4	2	2	4	0
3	2	2	4	3	2	5	+ 1
4	0	2	2	1	1	2	0
5	2	2	4	1	3	4	0
6	2	2	4	0	3	3	- 1
7	0	2	2	0	2	2	0
8	1	0	1	0	0	0	- 1
9	2	1	3	2	1	3	0
10	1	2	3	0	1	1	- 2
คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม($\bar{X}$)	1.40	1.70	3.10	1.20	1.80	3.00	- .10

ตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ในด้าน EC หลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง .20 ด้าน WC หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง .10 และด้าน EC+WC หลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง .10

ตารางที่ 11 แสดงค่าคะแนนการผูกพันจากแบบวัดไฟโร-บี (FIRO-B) ในบุคคลที่สูญเสียหน้าที่ของอวัยวะของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			คะแนนที่เพิ่มขึ้น
	EA	WA	รวม(EA+WA)	EA	WA	รวม(EA+WA)	
1	2	2	4	3	2	5	+ 1
2	1	2	3	2	3	5	+ 2
3	2	1	3	2	1	3	0
4	1	2	3	0	2	2	- 1
5	2	2	4	1	3	4	0
6	1	1	2	2	1	3	+ 1
7	2	1	3	2	0	2	- 1
8	2	2	4	1	1	2	- 2
9	2	2	4	1	1	2	- 2
10	2	2	4	2	2	4	0
คะแนนเฉลี่ย ของกลุ่ม($\bar{X}$)	1.70	1.70	3.40	1.60	1.60	3.20	- .20

ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ในด้าน EA หลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง .10 ด้าน WA หลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง .10 และ ด้าน EA+WA หลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง .20

ภาคผนวก ค
กิจกรรมที่ใช้ในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

เนื้อหา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์
สร้างความคุ้นเคย (Getting Acquainted)	ฉันคือใคร (Who am I)	เพื่อให้สมาชิกเกิดความคุ้นเคย
สร้างความไว้วางใจ (Building Trust)	ความลับสามประการ (Three Secrets)	เพื่อให้สมาชิกไว้วางใจต่อกัน
การเปิดเผยตนเอง (Self Disclosure)	สัญลักษณ์ของฉัน (A Symbol of I)	เพื่อให้สมาชิกกล้าที่จะเปิดเผยตนเอง
การยอมรับและการเปิดเผยตนเอง (Accepting Self and Personal Sharing)	ถนนชีวิต (Road of Life)	เพื่อให้เกิดการยอมรับตนเองและการเปิดเผยตนเอง
สร้างความรับผิดชอบ (Building Responsibility)	ระดมกำลัง (Strength Bombardment)	เพื่อให้สมาชิกรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง
การสนับสนุนและการพัฒนาตนเอง (Interpersonal Support and Development)	กล่องแห่งความหวัง (Hope Chest)	เพื่อให้สมาชิกแสดงความปรารถนาดีซึ่งกันและกัน

รายละเอียดของกิจกรรมที่ใช้ในการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

กิจกรรมที่ 1

- ชื่อกิจกรรม   ฉันคือใคร (Who am I)
- วัตถุประสงค์   เพื่อให้สมาชิกเกิดความคุ้นเคย
- ระยะเวลา   45 นาที
- อุปกรณ์   1. กระดาษขนาด 8.5 x 12 นิ้ว ต่ตรงหัวกระดาษเขียนว่า "ฉันคือใคร"
2. ปากกา และเข็มกลัด
- วิธีดำเนินการ
1. แจกอุปกรณ์สำหรับสมาชิกทุกคน และให้สมาชิกทุกคนเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองที่เห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับตนเอง 10 ข้อ ภายในเวลา 10 นาที เสร็จแล้วใช้เข็มกลัดติดกระดาษไว้ที่หน้าอกเสื้อของตนเอง
  2. ให้สมาชิกเดินให้เพื่อนดูที่ละคนโดยไม่ให้มีการพูดคุยและเปลี่ยนทุก 2 นาทีจนครบทุกคน
  3. สมาชิกแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นที่ได้จากกิจกรรม

ที่มา : Pfeiffer, W. J., and Jones, J. E, (Editor). A Handbook of Structure Experiences for Human Relation Training. vol 1. California : University Associates Publishers and Consultantions, 1973. p. 47

กิจกรรมที่ 2

ชื่อกิจกรรม	ความลับสามประการ (Three Secrets)
วัตถุประสงค์	เพื่อให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจต่อกลุ่ม
ระยะเวลา	45 นาที
อุปกรณ์	1. กระดาษ ปากกา 2. กล่องใส่กระดาษ
วิธีดำเนินการ	<ol style="list-style-type: none"> แจกอุปกรณ์สำหรับสมาชิกทุกคนให้ เขียนสิ่งที่คิดว่าเป็นความลับที่ไม่ต้องการให้สมาชิกคนอื่นรู้เวลานี้ 3 ข้อ ขณะเขียนต้องไม่ให้สมาชิกคนอื่นเห็น เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้ใส่กล่อง ให้สมาชิกร่วมกันเปิดเผยความคิดความรู้สึกที่ไม่ต้องการเปิดเผยความลับของตนเอง

ที่มา : Trotzer, J. P. The counselor and the Group: Integrating Theory and Practice. California: Grooks Publishing, 1977.
p. 47

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมที่ 3

ชื่อกิจกรรม	สัญลักษณ์ของท่าน (A Symbol of You)
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มกล้าที่จะเปิดเผยตนเองต่อกลุ่ม
ระยะเวลา	2 ชั่วโมง
อุปกรณ์	สิ่งของที่ได้จากธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ กิ่งไม้ ฯลฯ
วิธีดำเนินการ	1. ให้สมาชิกหาสิ่งของจากธรรมชาติที่คิดว่าใช้เป็นสัญลักษณ์หรือใช้เป็นตัวแทนตนเองได้
	2. เมื่อสมาชิกกลับมารวมกลุ่มแล้ว ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลมนำสิ่งที่หามาวางข้างหน้าของแต่ละคน แล้วให้สมาชิกแต่ละคนบรรยายถึงเหตุผลที่เลือกสิ่งของนี้มาเป็นตัวแทนและสิ่งของนี้มีความหมายต่อความรู้สึกของตนอย่างไร
	3. ผู้นำกลุ่มเอื้ออำนวยให้สมาชิกซักถามและแสดงความรู้สึกที่มี
ต่อผู้พูด	

ที่มา : Trotzer, J. P. The counselor and the Group: Integrating Theory and Practice. California: Grooks Publishing, 1977.
p. 48

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมที่ 4

ชื่อกิจกรรม	ถนนชีวิต (Road of Life)
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจเหตุการณ์ที่สำคัญในชีวิตเพื่อให้เข้าใจและยอมรับตนเองมากขึ้น 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เรียนรู้การยอมรับซึ่งกัน และกันจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในกลุ่ม
ระยะเวลา	2 ชั่วโมง
อุปกรณ์	กระดาษและดินสอคนละ 1 ชุด
วิธีดำเนินการ	1. แจกอุปกรณ์คนละ 1 ชุด 2. ให้สมาชิกนึกถึงชีวิต และประสบการณ์ที่ผ่านมาตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบันที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้อื่นและความมุ่งหมายในอนาคตใช้เวลาประมาณ 10 นาที และจำลองวาดเป็นรูปเส้นทางถนนและในจุดสำคัญ ๆ ของประสบการณ์ ให้ใช้ภาพ หรือสัญลักษณ์ประกอบตามความรู้สึกที่เห็นว่าเหมาะสมโดยเริ่มจากมุมซ้ายของกระดาษถึงมุมขวา อาจมีทางขึ้นหรือเส้นโค้งเป็นต้น ใช้เวลา ประมาณ 20 นาที 3. เมื่อวาดเสร็จแล้วให้กลับเข้ากลุ่มเล่าเรื่องราวความรู้สึกที่เกี่ยวกับภาพ

ที่มา : Trotzer, J. P. The counselor and the Group: Integrating Theory and Practice. California: Brooks Publishing, 1977.
p. 49.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมที่ 5

ชื่อกิจกรรม	ระดมกำลัง (Strength Bombardment)
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้สมาชิกตระถึงความรับผิดชอบต่อนุติกรรมของตนเอง
ระยะเวลา	2 ชั่วโมง
อุปกรณ์	กระดาษและดินสอคนละ 1 ชุด
วิธีดำเนินการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แจกอุปกรณ์คนละ 1 ชุด 2. ให้สมาชิกเขียนถึงการกระทำที่ดีว่าเป็นความสำเร็จในชีวิตที่ผ่านมา ซึ่งแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ในการเขียนแต่ละเรื่องนั้นสมาชิกจะต้องเริ่มด้วยคำว่า "ฉันเป็น....." เพื่อใช้บรรยายถึงคุณภาพในทางบวกของตน 3. ให้ผู้นำกลุ่มย้ำว่าข้อความเหล่านี้จะไม่มีใครเห็นจึงขอให้เขียนถึงตนเองแต่ในทางบวกเท่านั้นให้มากที่สุด 4. ให้สมาชิกเลือกที่จะพูดเรื่องที่ตนเองประสบความสำเร็จหรือเรื่องที่ตนชื่นชมการกระทำของคนอื่น 5. ให้สมาชิกคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวกจากสมาชิกคนอื่นทีละคน โดยเน้นว่าต้องเป็นข้อมูลย้อนกลับทางบวกเท่านั้นไม่ใช่ข้อความที่มีข้อแม้ เช่น "ฉันขอบคุณถ้าคุณจะ ....." หรือ "ฉันขอบคุณแต่ ....." และไม่ให้สมาชิกที่เป็นผู้ฟังแสดงอาการปฏิเสธต่อคำชื่นชมของเพื่อน 6. ผู้นำให้สมาชิกร่วมอภิปรายถึงผลของการกระทำ และการที่บุคคลจะต้องรับผิดชอบต่อผลของการกระทำเพื่อให้สมาชิกเห็นถึงคุณภาพทางบวกที่แต่ละคนมีอยู่แล้วในตัวเอง

ที่มา : Trotzer, J. P. The counselor and the Group: Integrating Theory and Practice. California: Grooks Publishing, 1977.

กิจกรรมที่ 6

ชื่อกิจกรรม	กล่องแห่งความปรารถนา (Hope Chest)
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้สมาชิกแสดงความปรารถนาดีซึ่งกันและกัน
ระยะเวลา	2 ชั่วโมง
อุปกรณ์	กระดาษและดินสอคนละ 1 ชุด
วิธีดำเนินการ	1. แจกอุปกรณ์คนละ 1 ชุด
	2. ให้สมาชิกพิจารณาความปรารถนาของตนเองอย่างละเอียด และพิจารณาความปรารถนาของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
	3. เขียนชื่อของตนเองในกระดาษเปล่า แล้วส่งกระดาษไปยัง สมาชิกทางขวามือ และให้สมาชิกทุกคนวาดสัญลักษณ์ซึ่งเป็นการเสนอความปรารถนาดี สำหรับบุคคลที่มีชื่อในกระดาษ แล้วหมุนเวียนกลับมาสู่เจ้าของ
	4. สมาชิกร่วมกันอธิบายถึงสัญลักษณ์ที่มอบให้เพื่อนสมาชิก

ที่มา : Trotzer, J. P. The counselor and the Group: Integrating Theory and Practice. California: Grooms Publishing, 1977.
p. 121

ศูนย์วิจัยทรัพยากรชีว
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาค่าเฉลี่ย

สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ยหรือมัชฌิมเลขคณิต
	$\sum x$	คือ	ผลรวมคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	n	คือ	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	คือ	ผลรวมของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	x^2	คือ	ผลรวมกำลังสองของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	n	คือ	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

3. การหาความแปรปรวน

สูตร

$$S^2 = \frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ	S^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบ
	$\sum x$	คือ	ผลรวมของคะแนนของผู้ถูกทดสอบ
	x^2	คือ	ผลรวมกำลังสองของคะแนนของผู้ถูกทดสอบ
	n	คือ	จำนวนคนของผู้ถูกทดสอบ

4. การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson (KR-20)

$$\text{สูตร } r_{kk} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_c^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{kk}	คือ	ค่าความเชื่อมั่น
	k	คือ	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	คือ	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
	q	คือ	$1-p$
	s_c^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

5. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่าที (t-test)

สูตร t-independent test

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

โดยมี $df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ	t	คือ	ตวรรษความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง
	$\bar{x}_1, \bar{x}_2$	คือ	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
	s_1^2, s_2^2	คือ	ความแปรปรวนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
	n_1, n_2	คือ	จำนวนคนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

6. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่าที (t-test)

สูตร t-dependent test

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n D^2 - (D)^2}{n - 1}}}$$

โดยมี $df = n - 1$

เมื่อ	t	คือ	ตวรรษความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง
	D	คือ	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	คือ	จำนวนคู่

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

กระแสลุ่ม

ผลของการสังเกตพฤติกรรมและบรรยากาศในกลุ่ม พอจะสรุปได้ดังนี้

การเข้ากลุ่ม ครั้งที่ 1 วันที่ 28 พฤศจิกายน 2536 เวลา 18.00-20.00 น.

ในช่วงแรก ผู้วิจัยในฐานะผู้นำกลุ่มกล่าวแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ แรงจูงใจในการจัดกลุ่ม ระยะเวลาในการเข้ากลุ่ม กฎเกณฑ์ในการเข้ากลุ่มและจรรยาบรรณของผู้นำกลุ่ม รวมทั้งขออนุญาตจากสมาชิกเพื่ออัดเทปบันทึกเสียง สมาชิกให้ความสนใจซักถามวัตถุประสงค์เล็กน้อย สมาชิกคนหนึ่งสนใจการอัดเทป ได้ให้ข้อเสนอว่า "นี่ไม่ทดลองเปิดเทปดูว่าเสียงเข้าไหม" สมาชิก 3-4 คนนั่งเงิบ ผู้นำกลุ่มได้เอื้ออำนวยให้สมาชิกแนะนำตัวสั้น ๆ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกัน และเป็นการช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด สมาชิกส่วนใหญ่เกียงกันแนะนำตัว สมาชิกคนหนึ่งขยับตัวถอยห่างจากกลุ่ม บางคนนั่งก้มหน้า บางคนยิ้มให้กัน สมาชิกคนหนึ่งเริ่มแนะนำตัว โดยบอกชื่อนามสกุล ชื่อเล่นและภูมิลำเนา บรรยากาศเริ่มดีขึ้น สมาชิกพูดคุยซักถามกันเล็กน้อย มีการพูดแทรกกันบ้าง

ผู้นำกลุ่มเชิญชวนให้สมาชิกเริ่มทำกิจกรรม "ฉันคือใคร" บรรยากาศของการแนะนำตัว ในกิจกรรม "ฉันคือใคร" เป็นไปอย่างสนุกสนาน มีการพูดแทรกกันและมีเสียงหัวเราะอยู่ตลอดเวลา สมาชิกบางคนแสดงความเขินอาย เมื่อเพื่อน ๆ อ่านสิ่งที่ตนเองเขียน สิ่งที่สมาชิกเขียนล้วนใหญ่ บอกถึงลักษณะนิสัย สิ่งที่ชอบและไม่ชอบ ความมุ่งหวังของตนเองในอนาคต เมื่อสมาชิกกลับเข้ามารวมกลุ่มหลังจากทำกิจกรรมนี้แล้ว ผู้นำกลุ่มเอื้ออำนวยให้กระบวนการกลุ่มดำเนินต่อไป โดยใช้คำถามปลายเปิด จากการสรุปใจความสำคัญในสิ่งที่สมาชิกพูด สมาชิกส่วนใหญ่บอกถึงสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรมว่า ทำให้รู้จักกันมากขึ้น สมาชิกบางคนไม่เคยคุยกันเลย ทั้งที่เรียนฝึกอาชีพในศูนย์เดียวกัน สมาชิกบางคนพูดคุยกันมากขึ้น ยังมีสมาชิกอยู่ 2-3 คนยังพูดน้อย เมื่อมีคนถามจึงจะพูด แต่มีลักษณะของการตั้งใจฟัง สังเกตได้จาก เมื่อผู้นำกลุ่มสอบถาม สามารถตอบได้ต่อเนื่อง การกลับเข้ามารวมกลุ่มในช่วงหลังจากทำกิจกรรมนี้แล้ว สมาชิกจะนั่งใกล้ชิดกันมากกว่าการเข้ากลุ่มในช่วงแรก แต่ลำดับของการนั่งเป็นวงกลมเหมือนเดิม

การเข้ากลุ่ม ครั้งที่ 2 วันที่ 2 ธันวาคม 2536 เวลา 18.00-20.00 น.

ก่อนการเข้ากลุ่ม มีสมาชิกรวม 2-3 คน สังเกตเห็นว่า สมาชิกนั่งอย่างเงิบ ๆ ไม่มีการพูดคุยกัน ระหว่างที่สมาชิกทยอยกันมานั้น มีสมาชิก 2 คน คอยให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่เดินไม่ได้ โดยยกรถวีลแชร์ และคอยหนุนสมาชิกที่ขาขาดให้นั่งลง ในช่วงแรก สมาชิกยังนั่งห่าง ๆ กันเหมือนเดิม ซึ่งส่วนนี้อาจเนื่องมาจาก สภาพร่างกายที่ผิดปกติ จำต้องนั่งเหยียดขา ผู้นำกลุ่มได้เชิญชวนให้ทบทวนถึง การสนทนาการเข้ากลุ่มครั้งที่แล้ว สมาชิกส่วนใหญ่ยังนั่งเงิบ นุดน้อย ผู้นำกลุ่มเชิญชวนให้สมาชิกเริ่มทำกิจกรรม "ความลับสามประการ" เมื่อผู้นำกลุ่มอธิบาย กิจกรรมให้สมาชิกฟัง สมาชิกแสดงท่าทางอึดอัด ซักถามผู้นำกลุ่มว่า จะให้เขียนจริง ๆ หรือ สมาชิกทุกคนแสดงสีหน้าเครียดมาก แต่ละคนใช้เวลาในการเขียนนานมาก เมื่อผู้นำกลุ่มให้สมาชิก กลับเข้ากลุ่มอีกครั้ง สมาชิกมองกล่องที่ใส่กระดาษที่ตนเขียน เมื่อผู้นำกลุ่มเชิญชวนให้พูดถึงความรู้สึก โดยใช้คำถามเปิด การสะท้อนความรู้สึก การทวนซ้ำและการสรุป เพื่อให้สมาชิกได้ระบาย ความรู้สึกอึดอัดที่ไม่อยากเขียน สมาชิกมีการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันถึงความไม่ไว้วางใจที่มีต่อกัน จึงรู้สึกเครียดอึดอัดและกังวลใจมาก ผู้นำกลุ่มเชิญชวนให้สมาชิกบอกเล่าถึงประสบการณ์เกี่ยวกับ เรื่องของการไว้วางใจต่อคนอื่น สมาชิกได้บอกเล่าถึงประสบการณ์ในการไว้วางใจ เพื่อที่จะให้ เพื่อนรับฟังความไม่สบายใจและเป็นທີ່ปรึกษา ช่วยทำให้รู้สึกสบายใจขึ้น สมาชิก 4-5 คน มี ประสบการณ์คล้าย ๆ กัน ในช่วงท้ายของกระบวนการกลุ่ม สมาชิกมีท่าทางผ่อนคลาย นุดคุยและ แลกเปลี่ยนความรู้สึกและประสบการณ์มากขึ้น ไม่ได้มีท่าทีกังวลต่อกล่องที่ใส่ความลับ สิ่งที่สนทนากัน จะเกี่ยวกับผลดีของการไว้วางใจคนอื่น และลักษณะของคนที่เหมาะสมจะไว้วางใจได้ สมาชิกเริ่มมีความไว้วางใจต่อกลุ่มมากขึ้น จึงเริ่มที่จะยอมเปิดเผยถึงประสบการณ์ของตน

ก่อนจะจบกลุ่มครั้งที่ 2 ผู้นำกลุ่มได้ให้โอกาสสมาชิก ทบทวนสิ่งที่ได้สนทนากันในวันนี้ สมาชิกคนหนึ่งกล่าวถึงสิ่งที่ได้จากกลุ่มว่า "ผมคิดอยู่เสมอว่า กระดาษเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่จะระบายความ ในใจ เพราะมันไปเล่าให้ใครฟังไม่ได้ แต่มันไม่เคยช่วยผมแก้ปัญหาได้เลย บางทีเพื่อนหรือคนอื่น อาจจะช่วยผมก็ได้ อย่างที่เพื่อน ๆ เล่าให้ฟังในวันนี้"

การเข้ากลุ่ม ครั้งที่ 3 วันที่ 6 ธันวาคม 2536 เวลา 18.00-20.00 น.

ก่อนการเข้ากลุ่ม สมาชิกที่มานั่งรออยู่ก่อน มีการจับกลุ่มคุยกันเป็นกลุ่มเล็ก มีเสียงแซวกัน และเสียงหัวเราะสลับกันไป เมื่อผู้นำกลุ่มมาถึง สมาชิกในกลุ่มเล็กก็ทักทายด้วย และบอกเล่า

ให้ฟังว่า สมาชิกต้องลาออกจากการเรียนไป 1 คน จึงไม่สามารถมาเข้ากลุ่มได้

ผู้นำกลุ่ม นำเข้าสู่บรรยากาศของกลุ่ม โดยให้โอกาสแก่สมาชิก ทบทวนสิ่งที่สนทนากัน ในครั้งที่แล้ว สมาชิกมีการพูดคุยกันมากกว่าเดิม สมาชิกคนหนึ่ง จะนั่งห่างออกจากกลุ่มไปเกือบสุดห้องในทุกครั้งที่เริ่มกลุ่ม ในครั้งนี้ก็ยังคงนั่งเหมือนเดิม ผู้นำกลุ่มจึงได้เชิญให้ขยับมานั่งใกล้ ๆ เพื่อนในกลุ่มแล้ว จึงเริ่มให้สมาชิกทำกิจกรรม "สัญลักษณ์ของท่าน" ระหว่างที่ผู้นำกลุ่มได้อธิบาย ลักษณะของกิจกรรม สมาชิก 2-3 คน แสดงสีหน้าวิตกกังวลว่า จะหาสัญลักษณ์แทนไม่ได้ ผู้นำกลุ่ม ยกตัวอย่างให้ฟัง สมาชิก 2-3 คนนั้น เริ่มมีสีหน้าดีขึ้น เมื่อผู้นำกลุ่มนำเข้าสู่กระบวนการกลุ่มด้วยการให้สมาชิกอภิปรายถึงความหมายของสัญลักษณ์ ในระหว่างที่สมาชิกอภิปราย ผู้นำกลุ่มตั้งใจ และใส่ใจที่จะรับฟังสิ่งที่สมาชิกพูดถึงด้วยการสะท้อนเนื้อหา สะท้อนความรู้สึก และคำถามปลายเปิด เพื่อให้สมาชิกสำรวจความรู้สึกของตนเอง เปิดเผยเรื่องราวและความรู้สึกของตนเอง สมาชิกมีความไว้วางใจต่อกันมากขึ้น ทำให้กล้าบอกเล่าเรื่องราวของตนเอง สมาชิกคนอื่น ๆ แสดงการมีส่วนร่วมในการซักถาม เพื่อให้รู้จักกันมากขึ้น สมาชิกคนหนึ่งบอกเล่าว่า ตนเคยผ่านประสบการณ์ที่ไม่ดีมาก่อน คือ เคยติดกัญชา สมาชิกคนอื่นให้ความสนใจ และมีสมาชิก 2 คน เปิดเผยว่า ตนก็มีประสบการณ์ติดกัญชามาก่อน

สมาชิกคนหนึ่งชื่อ พล เปรียบเทียบตนเองเป็นนานิกา ระหว่างที่พูดถึงตนเอง มีอาการสั่น น้ำเสียงสั่น พูดติดขัด ผู้นำกลุ่มเอื้ออำนวยให้สมาชิกคนอื่นใช้คำถาม เพื่อให้สมาชิกพูดได้ง่ายขึ้น สมาชิกคนอื่นให้ความสนใจ ตั้งใจฟังและซักถาม ทำให้สมาชิกคลายความตื่นเต้น และได้พูดถึงความไม่กล้าออกไปสู่สังคมภายนอก ไม่กล้าแม้แต่ไปเดินตลาด เพราะมีความรู้สึกว่าจะมองตนด้วยสายตารังเกียจความพิการของตน ผู้นำกลุ่มได้เอื้อให้สมาชิกคนอื่นร่วมเปิดเผยความรู้สึกร่วมระดมความคิดในการช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ "พล" ในช่วงสุดท้าย กลุ่มเสนอให้ "พล" ยอมรับความเป็นจริงกับสภาพความพิการว่า แม้พิการ แต่ก็สามารถเดินไปที่ต่าง ๆ ได้ตามความต้องการของตนเองด้วยความมั่นใจ และสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งได้ชักชวนให้ "พล" ทดลองออกไปตลาดเพื่อให้เกิดความรู้สึกมั่นใจขึ้น โดยจะไปเป็นเพื่อน และ "พล" ก็มีความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองใหม่ โดยตอบตกลงที่จะทดลองไปตลาด ในช่วงนี้ "พล" นึกคล่องขึ้นไม่ติดขัด น้ำเสียงไม่สั่น และมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มมากขึ้น

การเข้ากลุ่ม ครั้งที่ 4 วันที่ 9 ธันวาคม 2536 เวลา 18.00-20.00 น.

ผู้นำกลุ่ม ได้ทบทวนถึง การสนทนาของครั้งที่แล้ว และติดตามผลว่า "พล" ได้ทดลองไปตลาดแล้วหรือไม่ ซึ่ง "พล" ได้ตอบว่า ยังไม่มีโอกาสได้ไป เนื่องจากยังไม่ถึงกำหนดวันที่จะได้ออกไปข้างนอก แต่ได้แสดงความมั่นใจว่า "ยังงี้ก็ไปแน่ครับนี่"

ผู้นำกลุ่ม ดำเนินกลุ่มต่อไป โดยให้สมาชิกที่เหลืออธิบายถึงสัญลักษณ์ของตนเอง ในช่วงนี้บรรยากาศของกลุ่มอบอุ่นขึ้น สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น สมาชิกต่างก็เปิดเผยเรื่องราว และความรู้สึกของตนเองมากขึ้น สมาชิกคนหนึ่งชื่อ "ต่อ" ได้บอกเล่าถึงความยากจนของตนเองว่า เป็นสิ่งที่สะเทือนใจมากทุกครั้งที่นึกถึง "ต่อ" บอกเล่าด้วยน้ำเสียงที่สิ้นเคราะห์ว่า ไม่เคยได้รับความรักจากพ่อเลย พ่อไม่เคยเลี้ยง ไม่เคยส่งเสีย ไม่รับผิดชอบต่อครอบครัว ทำให้ "ต่อ" เสียใจมาก ในขณะที่พูดนั้น "ต่อ" พยายามกลั้นน้ำตาหันหน้าออกจากกลุ่ม ผู้นำกลุ่มได้เอื้อให้สมาชิกแสดงความเห็นใจและให้กำลังใจ สมาชิกคนหนึ่ง "บิณฑ์" ได้พูดให้กำลังใจว่า "นายยังดี ยังมีแม่ เราซี ไม่มีทั้งพ่อและแม่ เค้เอาเราให้ยายเลี้ยง ถึงเรามียายคนเดียว เราก็กินได้ เรารู้แต่ว่า จะต้องต่อสู้ทำอะไรก็ได้ทุกอย่างให้ชีวิตมันดีขึ้น แม้ว่าจะพิการอย่างนี้" ซึ่ง "ต่อ" ก็รับฟังและกล่าวว่า "เรารู้ว่า เราต้องทำอะไร เราก็ต้อสู้นะ ต้อสู้มากด้วย ไม่อย่างนั้น เราจะไม่มีมาถึงจุดนี้หรอก แต่อดคิดไม่ได้ คิดขึ้นมาที่ไรอ่อนแออย่างนี้ทุกที" "ต่อ" เช็ดน้ำตา สูดหายใจเข้าพร้อมกับยิ้มออกและจับมือกับ "บิณฑ์"

ในช่วงสุดท้าย ผู้นำกลุ่ม เชิญชวนให้สมาชิกสนทนาถึงสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรมครั้งนี้ สมาชิกคนหนึ่งพูดขึ้นว่า " ได้รู้จักนิสัยของเพื่อนว่าเป็นอย่างไร เราจะเข้ากับเขาได้มั๊ย " สมาชิกอีกคนพูดว่า " ทำให้สบายใจขึ้น ได้ระบายความในใจ แต่ก่อนไม่กล้านะ ไม่เคยคิดอยากเล่าให้ใครฟัง"

การเข้ากลุ่ม ครั้งที่ 5 วันที่ 13 ธันวาคม 2536 เวลา 18.00-20.00 น.

ผู้นำกลุ่ม นำเข้าสู่กระบวนการกลุ่ม ทักทายได้ถามความเป็นอยู่ของสมาชิกพอสมควร ต่อจากนั้น ได้ให้สมาชิกทำกิจกรรม "ถนนชีวิต" สมาชิกแสดงถึงความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมนี้ บางคนขอแยกตัวไปวาดคนเดียว เมื่อกลับมาเข้ากลุ่มอีกครั้ง สมาชิกส่วนใหญ่จะพูดถึงบุคคลที่เขาประทับใจ ซึ่งให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้เขาเผชิญกับความทุกข์ใจที่เกิดจากความพิการ

สมาชิกคนหนึ่งชื่อ "วัฒน์" วาครูปถนนเป็นสีดำ มีต้นไม้หนาทึบตลอดทาง และได้อธิบายว่า "ผมคิดว่า ผมต้องคิดอยู่เสมอว่าอยู่คนเดียวจริงจะอยู่ได้ ถ้ามีคนอื่นอยู่ด้วยแล้วจะรู้สึกอึดอัด ถนนเส้นนี้มีผมคนเดียว" ผู้นำกลุ่ม ได้ส่งเสริมให้สมาชิกคนอื่น ๆ แสดงความรู้สึกที่มีต่อความคิดของ "วัฒน์" สมาชิกคนอื่นได้แสดงความห่วงใยว่า "นายคิดอย่างนี้ได้ยังไง นายหวังจะเป็นเจ้าของร้านซ่อมวิทยุแล้วจะทำได้อย่างไร ถ้านายรู้สึกอึดอัดเมื่อมีคนอื่นอยู่ด้วย แล้วถ้าต้องพูดคุยกับลูกค้า" "วัฒน์" ยอมรับว่า ความคิดของตนเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง ได้คิดที่จะแก้ไข โดยพยายามเข้าไปอยู่ใกล้คนอื่น แต่ไม่สามารถทำได้เพราะรู้สึกอึดอัดจนต้องรีบหนีออกมา ผู้นำกลุ่มได้ใช้คำถามเปิดและการสะท้อนความรู้สึก ทำให้ "วัฒน์" ยอมรับว่า ตนรู้สึกอึดอัดเมื่ออยู่กับคนอื่น เนื่องจาก "วัฒน์" ไม่มีความไว้วางใจผู้อื่น "วัฒน์" ไม่สามารถให้ความไว้วางใจกับใครได้ สมาชิกคนอื่นแสดงความจริงใจ โดยพยายามให้ "วัฒน์" มองเห็นว่าความรู้สึกเช่นนี้จะปัญหาต่อการประกอบอาชีพ สมาชิกกลุ่มเสนอให้ "วัฒน์" ยอมรับความจริงว่าคนเราไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ ผู้นำกลุ่ม เสนอให้สมาชิกกล่าวถึงการช่วยเหลือ "วัฒน์" ให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น สมาชิกคนหนึ่งกล่าวว่า "เราน่าจะเป็นเพื่อนกันได้ หากนายยอมรับเราเปิดโอกาสให้เราเป็นเพื่อน เวลาเรียนเราจะไปนั่งใกล้ ๆ ไปไหนจะชวนไปด้วย แต่นายจะไปหรือเปล่า" "วัฒน์" ตอบว่า "เราจะพยายาม แต่ไม่รู้จะทำได้หรือไม่"

การเข้ากลุ่ม ครั้งที่ 6 วันที่ 16 ธันวาคม 2536 เวลา 18.00-20.00 น.

ผู้นำกลุ่ม ได้ติดตามผลจากการสนทนาครั้งที่แล้ว และได้ถาม "วัฒน์" ว่า "ขณะนี้ยังอึดอัดอยู่หรือเปล่า" "วัฒน์" ตอบว่า "อึดอัดนิดหน่อย" พูดพร้อมกับขยับตัวถอยออกไปเล็กน้อย กลุ่มได้ดำเนินต่อไป โดยสมาชิกที่เหลือบรรยายภาพถนนชีวิตของตนต่อไป สมาชิกคนหนึ่ง "สิทธิผล" ได้พูดถึงความน้อยใจในภาพลักษณ์ของตนเองว่า "บางทีก็คิดนะ ทำไมเราถึงเป็นอย่างนี้ ไม่เหมือนคนอื่น เมื่อก่อนคิดมากกว่านี้อีก ขนาดคิดว่าตัวตาย" ซึ่งก็มีสมาชิก 3 คน มีประสบการณ์เช่นเดียวกัน สมาชิกจึงได้มีการเล่าประสบการณ์ฆ่าตัวตายแลกเปลี่ยนกัน "สิทธิผล" เปิดเผยถึงความเจ็บปวดที่ถูกล้อถึงความพิการของตนเอง และต้องทำตามความคิดของคนอื่น เพราะกลัวว่าจะไม่มีใครคบเป็นเพื่อน กลัวว่าจะไม่มีใครชอบตน ผู้นำกลุ่มเอื้ออำนวยให้สมาชิกคนอื่นแสดงความคิด ความรู้สึกที่มีต่อ "สิทธิผล" สมาชิกคนหนึ่ง ให้ความเห็นว่า ความพิการเป็นแค่รูปลักษณะภายนอกแต่ความจริงใจและความมีน้ำใจต่างหากที่จะทำให้คนอยากจะคบเป็นเพื่อน มีสมาชิกอีกคนสนับสนุนว่า "จริงด้วย

นี่ยังโชคดีที่เดินได้ไม่ต้องใช้ไม้เท้า หนูเสียอีกต้องนั่งรถวิลแชร์ ไปไหนก็ลำบาก บางทียังต้องอาศัยให้พี่ช่วยเข็นอีก" "สิทธิผล" สอรับว่าได้มองข้ามความจริงใจ ที่ตนและเพื่อนมีต่อกัน

ในช่วงสุดท้าย ผู้นำกลุ่ม เชิญชวนให้สมาชิกสนทนาถึงสิ่งที่ได้จากการทำกิจกรรมครั้งนี้ สมาชิกคนหนึ่งพูดขึ้นว่า " ได้รู้ชีวิตเพื่อนและเข้าใจเพื่อน " สมาชิกอีกคนบอกว่า " ได้คิดถึงอดีตว่าตัวเราเป็นอย่างไร"

การเข้ากลุ่มครั้งที่ 7 วันที่ 20 ธันวาคม 2596 เวลา 18.00 - 20.00 น.

ผู้เข้ากลุ่มสรุปการสนทนา ในครั้งก่อน ๆ ที่ทำให้เห็นถึงความเอื้อเฟื้อ ที่สมาชิกได้แสดงออกต่อกัน และได้ให้สมาชิกได้ ให้สมาชิกทำกิจกรรม "ระดมกำลัง" เมื่อผู้นำกลุ่มอธิบายถึงกิจกรรม สมาชิกส่วนใหญ่ยิ้ม บางคนพูดว่า "โอ้สบายมาก" ในขณะที่สมาชิกนึกถึงความสำเร็จของตนเอง สมาชิกพูดได้คล่องไม่ติดขัด สมาชิกบางคนรู้สึกภูมิใจ ที่เป็นคนพิการแต่สามารถขับจักรยานได้ บางคนภูมิใจที่สามารถมาเรียนฝึกอาชีพได้ จะได้ลบคำครหาจากคนอื่น และเมื่อสมาชิกเป็นผู้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวกจากสมาชิกคนอื่นสมาชิกแสดงท่าทางเขินและยิ้ม

เมื่อผู้นำกลุ่มให้สมาชิกร่วมกลุ่ม ผู้นำกลุ่มใช้คำถามเปิดเพื่อให้สมาชิกแสดงความรู้สึกขณะที่พูดถึงคุณค่าของตนเองและเมื่อคนอื่นเห็นคุณค่าของตน บรรยากาศกลุ่มเป็นไปด้วยความสนิทสนม มีเสียงหัวเราะและเสียงหัวเราะสลับอยู่ตลอดเวลา

การเข้ากลุ่มครั้งที่ 8 วันที่ 20 ธันวาคม 2536 เวลา 18.00 -20.00 น.

ในช่วงแรก ๆ เป็นการพูดคุยถึง การดำเนินกลุ่มครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย จะเป็นอย่างไร ผู้นำกลุ่ม ได้ให้สมาชิกทำกิจกรรม "กล่องแห่งปรารถนา" ในช่วงที่สมาชิก เขียนความปรารถนาให้เพื่อน สมาชิกเงิบมาก ทุกคนเขียนด้วยความตั้งใจ บางคนใช้เวลาเขียนนานมาก ทำให้สมาชิกคนอื่นต้องรอ เมื่อผู้นำกลุ่มให้สมาชิกอภิปรายถึงสิ่งที่เขียนให้เพื่อน สมาชิกพูดอธิบายถึงเหตุผลของความปรารถนาดีที่ส่งให้แก่กัน ด้วยสีหน้าที่ยิ้มแย้ม มีสัมผัสข้าง เช่น การจับมือกันแสดงความขอบคุณ มีการทบไหล่ ผู้นำกลุ่มได้กล่าวถึงความประทับใจที่มีต่อสมาชิก และกล่าวแสดงความขอบคุณ ในความร่วมมือที่ได้รับ พร้อมทั้งกล่าวลาและปิดกลุ่ม สมาชิกบางคนกล่าวขอบคุณ ผู้นำกลุ่มที่ทำให้สมาชิกได้เรียนรู้

ประวัติผู้วิจัย

นางสาว พัชรา ลี้มอ้าไพ เกิดเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2506 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาลและผดุงครรภ์) จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา ในปีการศึกษา 2532-2536 เคยรับราชการในตำแหน่งพยาบาลประจำการ หน่วย BURN UNIT โรงพยาบาลศิริราช ใน พ.ศ. 2529-2535 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 5 สถานสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพ พระประแดง กรมประชาสงเคราะห์

ประสบการณ์ของผู้วิจัยเกี่ยวกับกลุ่ม

1. ประสบการณ์ในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม
  - 1.1 เป็นสมาชิก Encounter Group 1 ครั้ง
  - 1.2 เป็นสมาชิก Growth Group 1 ครั้ง
  - 1.3 เป็นสมาชิก Gestalt Group 1 ครั้ง
2. ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำกลุ่ม ภายใต้การนิเทศ
  - 2.1 Encounter Group 1 ครั้ง
  - 2.2 Group Counseling 1 ครั้ง
  - 2.3 Human Relation Group 3 ครั้ง
  - 2.4 Training Group อื่นๆ 4-5 ครั้ง

ศูนย์วิจัยทางสุขภาพจิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย